

§ 30.

I de i §§ 31, 32, 34 og 35 nævnte Tilfælde udredes der Erstatning af Statskassen. Erstatningen fastsættes af Domstolene. Sagen anlægges ved Landsretten og rettes mod Tinglysningsdommeren i den paagældende Retskreds paa det Offentliges Vegne.

§ 31.

Den godtroende Erhverver, der som Følge af Reglen i § 27, 2. Punktum, ikke erhverver Ret over Ejendommen, har Ret til Erstatning for det herved opstaaede Tab.

§ 32.

Dersom nogen, hvis Ret er blevet udsløttet i Henhold til § 20, senere melder sig og beviser sin Ret, og han maa antages at være uden Skyld i, at Retten ikke blev gjort gældende i rette Tid efter nævnte Bestemmelse, har han Krav paa Erstatning for det herved opstaaede Tab. Ret til Erstatning har endvidere den, hvis Servitut i Medfør af Reglerne i § 22 er blevet begrænset til et enkelt Grundstykke og senere er blevet udsløttet som udækket ved Tvangsauktion over dette, medmindre det kan antages, at den ogsaa vilde være bortfaldet, selv om den vedvarende havde haft Sikkerhed i Hovedejendommen.

§ 33.

Den, der formener, at Tingbogens Indhold er urigtigt og til Skade for hans Ret, kan, selv om han ikke straks fører Bevis herfor, forlange en foreløbig Tinglysning af sit Krav om Berigtigelse, naar han overfor Tinglysningsdommeren sandsynliggør sin Ret eller stiller en af Dommeren fastsat Sikkerhed. Skaffer han derefter ikke Bevis for sit Krav inden en af Dommeren sat Frist, udsløttes den foreløbige Tinglysning.

§ 34.

Skulde det vise sig, at et Dokument er blevet fejlagtig gengivet i Tingbogen eller Akten, eller ved Forsømmelse ikke blevet indført i Tingbogen, eller det er indført med en fejlagtig Anmeldelsesdato, har den forurettede Krav paa Rettelse af Tingbogen eller Akten og Erstatning for det Tab, han har lidt ved nævnte Fejl eller Forsømmelse. Har nogen, inden Rettelse er sket, ved Aftale erhvervet Ret over Ejendommen i Tillid til Tingbogen eller Akten, bliver det efter et Skøn over det enkelte Tilfældes samtlige Omstændigheder ved Dom at afgøre, om den forurettede eller den godtroende Erhverver skal tilkendes selve Retten eller skal nøjes med Erstatning. Sagen anlægges efter Reglen i § 30, sidste Pkt. Ved dette Skøn vil Retten navnlig have at tage Hensyn til, om den forurettede allerede i nogen Tid har udøvet den paagældende Ret, indrettet sine Forhold derpaa eller lignende, om han, navnlig ved Servituter, har udøvet sin Paataleret mod Handlinger i Strid med hans Ret eller ej, endvidere til Rettens Art (f. Eks. Brugsret eller Panteret) og til, om en Rettelse af Tingbogen vilde medføre en betydelig Forstyrrelse af senere tinglyste Retsforhold, navnlig Panteretsforhold og lignende.

For Tab ved andre Fejl i Tingbogen eller ved Dommerens Tinglysningspaategning gives der Erstatning. Dog gives der ikke Erstatning for Fejl i Angivelse af Hartkornets eller Arealets Størrelse, af Ejendomsskyldsvurdering eller Købesummer.